

28/06/2024

Η πανήγυρη της Ιεράς Μονής Προφήτου Ελισσαίου στην Ιεριχώ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη του [Αγίου Προφήτου Ελισσαίου](#) εορτάστηκε στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) την Πέμπτη 27 Ιουνίου 2024 (14 Ιουνίου με το παλαιό εορτολόγιο) με επίκεντρο τη φερώνυμη πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή στην [Ιεριχώ](#).

Όπως αναφέρει, μεταξύ άλλων, το δελτίο Τύπου της Αρχιεπισκοπής του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων για το χρονικό της εορτής, η Μονή «εύρίσκεται εις Ἱεριχώ, λόγω τῆς δράσεως τοῦ προφήτου κυρίως εἰς τήν Ἱεριχώ λόγω τοῦ ὅτι τὰ ὕδατα τῆς πηγῆς αὐτῆς μετέτρεψε διὰ προσευχῆς ἀπό πικρά καί θανάσιμα εἰς γλυκέα καί ὠφέλιμα.

Κατά τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ποιεῖται μνηστὴν τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου, ὡς καταγομένου ἐκ τῆς κώμης Ἄβελ -Μεήλ. Οὗτος ἦτο υἱὸς Σαφάτ, γεωργὸς τὸ ἐπαγγέλμα καὶ ἐκλήθη ὑπὸ Θεοῦ εἰς τὸ προφητικὸν ἀξίωμα ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἡλίου. Ἡλίας ὁ προφήτης ἔχρισε τὸν Ἐλισσαῖον εἰς προφήτην, ρίψας ἐπ’ αὐτόν τὴν μὴλωτὴν αὐτοῦ. Ὁ Ἐλισσαῖος ἀφῆκε τὰ δώδεκα ζεύγη βοῶν διὰ τῶν ὁποίων ὥργωνε, ἔσφαξεν αὐτὰ καὶ ἐποίησεν συμπόσιον εἰς τὸν λαόν καὶ ἠκολούθησε τὸν προφήτην Ἡλίαν πιστῶν εἰς ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ, ποιήσας πολλὰ θαύματα, ὡς διηγοῦνται τὰ βιβλία τῶν Βασιλειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Οὗτος εἶδε τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Ἡλίαν ἀναλαμβανόμενον ἐπὶ πυρίνου ἄρματος εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐζήτησε καὶ ἔλαβε παρ’ αὐτοῦ διπλὴν τὴν χάριν καὶ τὴν μὴλωτὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπέβη καὶ διέβη ὡς διὰ ξηρᾶς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν.»

Τῆς Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Πατέρων, ὡν πρῶτος ὁ Τυπικάρχης τοῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ελένης Αρχιμανδρίτης π. Ἀλεξιος, τῶν Αρχιμανδριτῶν π. Σιλουανού καὶ π. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Πρεσβυτέρου π. Ἡσσαι Μούσλεχ, τοῦ Αρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ιεροδιακόνου π. Δοσιθέου.

Ἐψάλλε στα ἐλληνικά ὁ Ιεροδιάκονος π. Συμεὼν με βοηθὸ τὸν κ. Γεώργιο Βαράκλα καὶ στα ἀραβικά ὁ Ιεροψάλτης τῆς ἐνορίας καὶ τὸ Ορθόδοξο ἐκκλησίασμα.

Στὸ Κοινωνικὸ τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος κήρυξε τὸν Θεῖο λόγο ἐπισημαίνοντας, μεταξύ ἄλλων, «ὅτι τὸ προφητικὸν ἀξίωμα ἀποτελεῖ τὴν προτύπωσιν τοῦ Ἀποστολικοῦ ἀξιώματος, ἐκ τοῦ ὁποίου τόσον οἱ Προφῆται ὅσον καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀντλοῦν ἐξ αὐτοῦ ἰσχύν καὶ θεῖαν αὐθεντίαν».

Αναλυτικὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Πατριάρχῃ Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Καί Ἡλίου εἶπε πρὸς Ἑλισαίε· αἵτησαι τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. καὶ εἶπεν Ἑλισαίε· γεννηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ' ἐμέ. καὶ εἶπεν Ἡλίου· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· ἐάν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὕτως»· (Δ' Βασιλ. 2,9-10), ἀναφέρει τό Βιβλίον τῶν Βασιλειῶν.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Τό Πνεῦμα τοῦ Προφήτου Ἡλίου τούτέστιν τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό μεταδοθέν εἰς τόν μαθητήν αὐτοῦ Ἑλισσαῖον, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ αἰσιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Ἱεριχοῦς ἐν τῇ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ἔνθα καὶ ἡ ἐπώνυμος Ἱερά Μονή τοῦ Προφήτου Ἑλισσαίου, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν ἐτήσιον μνήμην αὐτοῦ.

Ὁ ἅγιος Προφήτης Ἑλισσαῖος διακρίνεται μεταξύ τῶν Προφητῶν τῶν προφητευσάντων τήν ἐπὶ γῆς παρουσίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι μαθητὴς ὢν τοῦ μεγάλου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου καὶ διπλὴν λαβὼν τοῦ προφητικοῦ πνεύματος Χάριν, πολλά μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Θεός δι' αὐτοῦ, ὡς γράφει καὶ ὁ Συναξαριστὴς αὐτοῦ τὰ ὕδατα τῆς Ἱεριχοῦς, ἀτεκνοῦντα καὶ ἀλμυρά ὄντα ἰάσατο· «καὶ ἐξῆλθεν Ἑλισαίε εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων καὶ ἔρριπεν ἐκεῖ ἄλα καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα, οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη· καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τό ρῆμα Ἑλισαίε, ὃ ἐλάλησε», (Δ' Βασιλ 2,20-22).

Ἐπὶ πλέον δέ ὁ θεσπέσιος Ἑλισσαῖος ἤγειρε νεκρούς· καὶ ἐκαθάρισεν ἐκ τῆς λέπρας Νεεμάν τόν Σύρον. Καὶ τόν ὑπηρέτην αὐτοῦ Γιεζῆ ἐποίησε λεπρόν διὰ τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὴν παρακοήν του. Καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα τῇ τοῦ Ἡλίου μηλωτῇ πατάξας διέρρηξεν, (Πρβλ. Δ' Βασιλ. 2,14).

Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ τούς προφήτας ὡς τούς «Δικαίους» τοῦ Θεοῦ, δηλονότι τούς Ἁγίους τοῦ Θεοῦ. Οἱ Προφῆται καὶ δὴ ὁ προφήτης Ἑλισσαῖος ἀποτελοῦν τὰ ἐκλελεγμένα ὄργανα τοῦ Θεοῦ, τὰ ἐμπνεόμενα ὑπὸ τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Πνεῦμα ὁ Θεός καὶ τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωάν. 4,24), λέγει Κύριος.

Οἱ ἅγιοι Προφῆται εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι προητοίμασαν καὶ προκατήγγειλαν τό μέγα μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», (Α' Τιμ. 3,16).

Ἀξιοσημεῖωτοι ἐν προκειμένῳ οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τούς μαθητάς Αὐτοῦ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ: «ὧ ἄνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν

οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! οὐχί ταῦτα ἔδει παθεῖν τόν Χριστόν καί εἰσελθεῖν εἰς τήν δόξαν αὐτοῦ; καί ἀρξάμενος ἀπό Μωϋσέως καί ἀπό πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τά περί ἑαυτοῦ», (Λουκ. 24,25-27).

Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Οὐδέ γάρ παρά τῶν Θεοῦ μάταιον, ἀλλά τάξεις ἀπάντων καί χρεῖα τῶν κατέκαστον. Ἐν τάξει προαπεστέλλοντο δοῦλοι καί προωκονόμουν (=προοιτοίμαζον) τῇ τοῦ Δεσπότου Παρουσίᾳ, ἀναγκαίαν τήν προφητείαν εἰς τήν πίστιν ἀνθρώποις προεισάγοντες», (Migne 72, 944). [Καί ἀπλούστερον: κανένα πρᾶγμα, τό ὁποῖον προέρχεται ἀπό τόν Θεόν δέν εἶναι ἄνευ σημασίας/χρήσεως, ἀλλά ὅλα καί ὠρισμένα ἐξ αὐτῶν ἔχουν τήν καθωρισμένην θέσιν καί ὑπηρεσίαν. Εἰς τόν κατάλληλον τόπον ἀπεστέλλοντο δοῦλοι, ὑπηρετᾶται διά νά ἐτοιμάσουν τήν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, εἰσάγοντες ἐκ τῶν προτέρων τήν προφητείαν ὡς ἀναγκαίαν προετοιμασίαν διά τήν πίστιν (εἰς Χριστόν)].

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, τό χάρισμα τῆς προφητείας, τό ὁποῖον δίδει ὁ Θεός εἶναι χάρισμα ἀποκαλύψεως τῶν κεκρυμμένων σχεδίων τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁμολογεῖ καί ὁ προφήτης Ἀμώς λέγων: «οὐ μή ποιήσῃ Κύριος ὁ Θεός πρᾶγμα, ἐάν μή ἀποικαλύψῃ παιδείαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφῆτας», (Ἀμώς 3,7).

Ὡς ἄλλος οὐρανοβάμων Παῦλος «ἄρπαγείς ἕως τρίτου οὐρανοῦ» (Β΄ Κορ. 12,2) ὁ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ συνόμιλος Ἐλισσαῖος εἰς ὕψη πνευματικά ἀνελθὼν ἔλαβε παρά Κυρίου τοῦ Θεοῦ τήν ἀπόκρυφον θείαν γνῶσιν, τούτέστιν τήν θεογνωσίαν. Διό καί ὁ ὕμνωδός ἀναφωνεῖ λέγων «Ρήσει θεοπνεύστῳ, σέ χρηματισθεῖς σαφῶς ἔχρισεν, Ἐλισαῖε, ἔνδοξε Προφήτην, Ἡλιοῦ ὁ θεσπέσιος. Εὗρε τήν ἀνάπαυσιν, καί ἐνεσκήνωσεν ἄφθονος, χάρις ἐν σοί, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισαῖε, ἀοίδιμε».

Καθίσταται σαφές, ὅτι τό προφητικόν ἀξίωμα ἀποτελεῖ τήν προτύπωσιν τοῦ Ἀποστολικοῦ ἀξιώματος, ἐκ τοῦ ὁποίου τόσον οἱ Προφῆται ὅσον καί οἱ Ἀπόστολοι ἀντλοῦν ἐξ αὐτοῦ ἰσχύν καί θείαν αὐθεντίαν. Κατά τήν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως τῶν «Βασιλειῶν», ὁ θεσπέσιος Ἐλισσαῖος διά τῆς μηλωτῆς τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Ἡλιοῦ διεχώρισε τά ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἔνθεν καί ἔνθεν καί διέβη αὐτόν (τόν ποταμόν). Ἐκ δέ τοῦ γεγονότος τούτου οἱ «υἱοί τῶν Προφητῶν» διέγνωσαν ἐν τῷ Ἐλισσαίῳ τό πνεῦμα τοῦ διδασκάλου των Ἡλιοῦ καί προσεκύνησαν αὐτόν ἕως ἐδάφους», (Δ΄ Βασιλ. 2, 13-15).

Τόν μέγαν καί θαυμαστόν τοῦτον ἅγιον Προφήτην τοῦ Θεοῦ καί δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόν ὁποῖον ἰδιαίτερος τιμᾶ σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία θερμῶς ἱκετεύσωμεν, ἵνα μετὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μεσιτεύει ὑπέρ πάντων ἡμῶν. Μετὰ δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καί παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἡλίαν καί Ἐλισαῖον, καί Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς· Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν

Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, (εἰρήνην) καί τό μέγα ἔλεος». Ἀμήν, ἔτη πολλά καί εἰρηνικά».

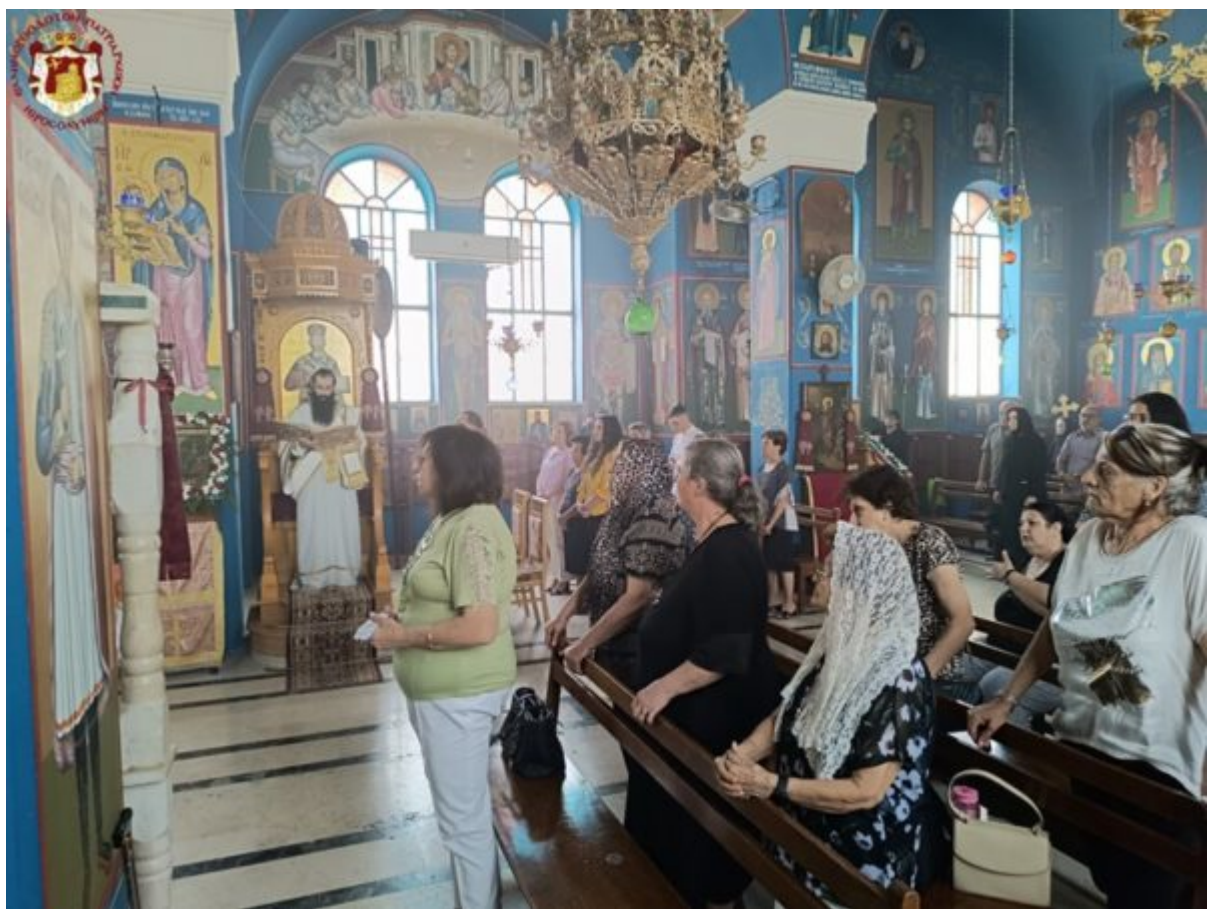
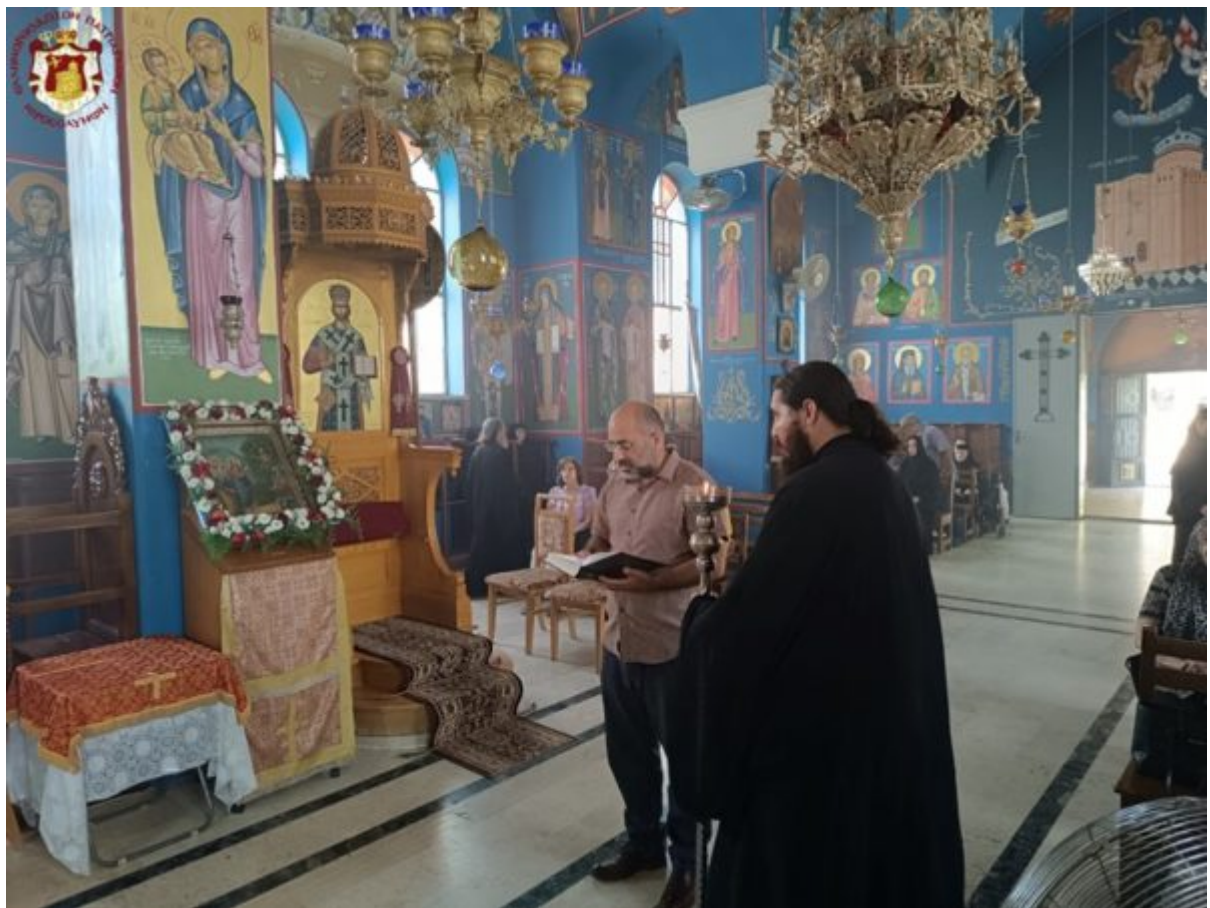
Μετά τη Θεία Λειτουργία ο Ηγούμενος της Μονῆς Αρχιμανδρίτης Παρθένιος δεξιώθηκε την Πατριαρχική συνοδεία και το εκκλησίασμα.

Το μεσημέρι παρετέθη πλούσια τράπεζα προς τιμήν του Μακαριωτάτου σε εστιατόριο της πόλης, ευγενική προσφορά του Ηγουμένου του Αββά Γερασίμου Αρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)